

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14C/208/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316213837
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1316213837.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred sudkyňou Mgr. Ninou Dubovskou, v spore žalobcov: 1./ Penta Investment Group Limited, 3rd floor, Osprey House, 5-7 Old Street, St. Helier, JE2 3RG, Normandské ostrovy, registrovaná Komisiou pre finančné služby v Jersey, Obchodný register, registračné číslo: 112251, 2./ Penta Investment Limited, Agias Fylaxeos & Polygnostou 212, C&I Center, 2nd floor, 3082, Limassol, Cyprus, registrovaná Ministerstvom obchodu, priemyslu a cestovného ruchu, zapísaná v Registri spoločností Cyperskej republiky, registračné číslo: HE 158996 3./ Penta Investmensts Limited, Limited, 3rd floor, Osprey House, 5-7 Old Street, JE2 3RG, St. Helier, JE2 3RG, Normandské ostrovy, registrovaná Komisiou pre finančné služby v Jersey, Obchodný register, registračné číslo: 109645, všetci žalobcovia právne zast. advokátskou kanceláriou ACRES spol. s r.o., so sídlom Digital Park II, Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 36 861 987, proti žalovanému: N Press, s.r.o., so sídlom Jarošova 1, Bratislava, IČO: 46 887 491, právne zast. JUDr. Ľubomír Zlocha, PhD., advokát, so sídlom Kamenárska 17/A, Bratislava, IČO: 50 324 284, o uloženie povinnosti uverejniť odpoveď a o ochranu dobrej povesti, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalobcovia sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne n a h r a d i ť žalovanému trovy konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou doručenou súdu dňa 15.08.2016 domáhali:

- uverejnenie odpovede k nepravdivému skutkovému tvrdeniu uverejnenému v Denníku N dňa 22.06.2016 na str. 9 v článku „H. nemá dôvod na odchod“ v tlačenej podobe Denníka N v znení uvedenom v žalobnom návrhu;
- ospravedlnenia za neoprávnený zásah do práva na ochranu dobrej povesti žalobcov v znení uvedenom v žalobnom návrhu;
- náhrady nemajetkovej ujmy spolu 5.001 eur, každému zo žalobcov v sume 1.667,- eur.

2. Žalobu žalobcovia odôvodnili tým, že k zásahu do dobrej povesti žalobcov malo dôjsť uverejnením článku s názvom „H. nemá dôvod na odchod“, na internetovej stránke denníka N dňa 21.06.2016 a v tlačenej verzii Denníku N dňa 22.06.2016, v ktorom bolo podľa žalobcov uvedené skutkové tvrdenie, ktoré je nepravdivé, a to výrok:

„A P. sa po jej zverejnení stal dvakrát premiérom, druhýkrát dokonca s podporou „pravícových“ strán. Nezabránila mu v tom ani Gorila, kde síce neberie obálky od šéfa Penty E. priamo on, ale robí to jeho osobný pobočník. A nič.“

3. Aktívnu legitímáciu žalobcov odôvodnili žalobcovia tým, že výrok, napadnuté skutkové tvrdenie, sa týka finančnej skupiny Penta, táto skupina v súčasnosti predstavuje štruktúru podnikateľských subjektov, na ktorej vrchole je žalobca v 1. rade. V rozhodujúcom čase, ku ktorému sa vzťahuje výrok, bolo investičné portfólio skupiny Penta v priamom vlastníctve spoločnosti žalobcu v 2. rade, ktorý je dcérskou spoločnosťou žalobcu v 1. rade a vykonával podnikateľskú činnosť prostredníctvom svojich organizačných zložiek, často krát bola skupinu Penta vnímaná ako skupina tvorená spoločnosťou žalobcu v 2. rade. Tlačový zákon priznáva možnosť domáhať sa odpovede ktoroukoľvek osobou, ktorá bola dotknutá nepravdivým, neúplným alebo radu skresľujúcim skutkovým tvrdením, ktoré sa dotýka dobrej povesti, na základe ktorého možno osobu presne určiť. Z uvedeného vyplýva, že žalobca v 2. rade je osoba aktívne legitímovaná na podanie žaloby o uloženie povinnosti uverejniť odpoveď a na podanie žaloby na ochranu dobrej povesti voči výroku, ktorý bol uvedený v článku. V súvislosti s reorganizáciou a reštrukturalizáciou skupiny Penta dňa 13.12.2011 vznikla spoločnosť žalobcu v 3. rade, ktorá od žalobcu v 2. rade nadobudla väčšinu priamych majetkových podielov v investičnom portfóliu skupiny Penta, a tým de facto prevzala úlohy a činnosti žalobcu v 2. rade. Z uvedeného vyplýva aktívna legitímácia žalobcu v 3. rade na podanie žaloby o uloženie povinnosti uverejniť odpoveď a na podanie žaloby na ochranu dobrej povesti voči výroku, ktorý bol uvedený v článku.

4. Žalobcovia sa žiadosťou zo dňa 11.07.2016 obrátili na žalovaného o uverejnenie odpovede voči výroku v predmetnom článku podľa § 8 tlačového zákona, odpoveďou zo dňa 15.07.2016 žalovaný žiadosti nevyhovel. Z dôvodu, že žalovaný v zákonnej lehote neuverejnil odpoveď voči výroku uvedenému v článku, sú žalobcovia nútení domáhať sa ochrany svojich práv podľa § 10 ods. 2 tlačového zákona a § 19b ods. 2 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

5. Žalobcovia namietali, že výrok v kontexte celého článku je objektívne spôsobilý vyvolať dojem, že p. E. na údajných stretnutiach prostredníctvom finančných darov politickej strane SMER - SD chcel zabezpečiť priaznivejšie podnikateľské prostredie pre skupinu Penta a tým sa mal dopúšťať korupčného konania; takéto nepravdivé výroky vytvárajú negatívny obraz o skupine Penta a výrok je objektívne spôsobilý poškodiť dobrú povesť žalobcov. P. E. ani prostredníctvom p. E. a ani iným spôsobom neposkytol strane SMER-SD finančné prostriedky, a ani nepodával obálky za akýmkoľvek účelom. Skutkové tvrdenie prezentované žalovaným sa závažným negatívnym spôsobom dotýka dobrej povesti žalobcov. Na základe okolností a intenzity zásahu sa žalobcovia domáhajú okrem morálneho zadosťučinenia vo forme ospravedlnenia aj zaplataenia nemajetkovej ujmy vo výške 1.667,- Eur každému so žalobcov. Uvedená výška je s prihliadnutím na vedomé konanie žalovaného dôvodná, keď žalobcovia opakovane žiadali žalovaného minimálne od 08/2015, aby bol nestranný, objektívny, pravdivý a aby si dôsledne overoval fakty, ktoré zverejňuje. K nepravdivému skutkovému tvrdeniu žalobcovia nedostali možnosť sa vyjadriť.

6. Žalobcovia namietali, že nie je možné akceptovať šírenie neoverených informácií zo zdroja označeného ako spis Gorila, ktorý bol zverejnený na internete a ktorého autenticita je sporná a nepreukázaná, že tento nemôže tvoriť zdroj informácií bez overenia hodnovernosti. Žalobcovia niekoľkokrát označili spis Gorila za nepravdivý, nepotvrdený žiadnym relevantným orgánom. Žalobcovia uviedli, že patria do dôveryhodnej a stabilnej skupiny, ktorá pôsobí na viac než desiatich trhoch v Európe, skupina Penta zamestnáva množstvo ľudí, má desiatky spokojných obchodných partnerov a zákazníkov. Do oblasti pôsobnosti žalobcov patrí zdravotníctvo, real estate, výroba, finančné služby, bankovníctvo, mediálny trh, žalobcovia sú špičkami v daných odvetviach, na financovanie ich projektov sa podieľajú slovenské a iné banky a žalobcovia si riadne plnia svoje záväzky. Žalobcovia v rámci svojich projektov spolupracujú so špičkami v daných odvetviach, ich projekty sú oceňované, vnímané pozitívne, dokonca sám žalovaný sa o žalobcoch vo svojich článkoch vyjadril pozitívne.

7. Na preukázanie svojich tvrdení predložili žalobcovia súdu v priebehu konania úradné preklady zoznamu štatutárov a osvedčenia o právnej subjektivite žalobcov, žiadosť o uverejnenie odpovede zo dňa 11.07.2016, odpoveď žalovaného zo dňa 15.07.2016, upozornenie žalobcov adresované žalovanému zo dňa 10.09.2015, žiadosť o uverejnenie odpovede zo dňa 08.12.2015 a zo dňa 07.03.2016, žaloba podaná na tunajší súd sp. zn. 23Cb/13/2016, žaloba podaná na tunajší súd sp. zn. 15C/137/2016, rozsudok KS BA sp. zn. 9Co/285/2014, mediálny obraz Penty, články týkajúce sa aktivít žalobcu.

8. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 26.10.2016 a zo dňa 22.03.2018, žiadal žalobu zamietnuť s odôvodnením, že nejde o skutkové tvrdenie, ale o hodnotiaci úsudok uverejnený v časti komentára, čo je zrejme z jeho obsahu a systematického zaradenia v publikovanom periodiku, kde sa počíta s hodnotovo zafarbeným, prípadne polemickým textom. Žalovaný výrok vychádza zo zverejneného dokumentu v kauze Gorila, predmetný dokument „spis Gorila“ bol zverejnený takmer vo všetkých médiách na Slovensku aj v zahraničí, v celom znení je dostupný dodnes. Kauza Gorila začala uniknutím tajného dokumentu v 12/2011 zo Slovenskej informačnej služby na verejnosť.

9. Žalovaný namietal, že tam, kde je nejaké tvrdenie hodnotiacim úsudkom postačuje, že existuje dostatočný faktický podklad. Autor článku sa nijak nevyjadril k autenticite alebo pravdivosti spisu Gorila. Tvrdenie vyjadrené v článku je pravdivé, keď konštatuje, že spis Gorila existuje, nachádzajú sa v ňom tvrdenia o niekdajšom asistentovi p. P., p. E., a že existencia a zverejnenie spisu nezabránilo p. P. v ďalšej politickej kariére. Predmetom uverejneného komentára nebola Gorila, či aktivity skupiny Penta, jej nosnou témou bola aktuálna kauza V. H., jej porovnanie s inými kauzami a jej zasadenie do historického kontextu. Zverejnenie spisu Gorila malo rozsiahle dôsledky, ktoré nastali bez ohľadu na to, či bola, alebo nebola preukázaná pravdivosť spisu Gorila.

10. Vo vzťahu k žiadosti o uverejnenie odpovede namietal, že hodnotiaci úsudok nie je súčasťou práva na odpoveď a že sa nevzťahuje na internetové spravodajstvo. Poukázal na test proporcionality pri strete základných práv strán sporu, ktorého výsledkom je určenie, ktorá sloboda má byť uprednostnená.

11. Žalovaný ďalej uviedol, že v prípade žalobcov ide o tzv. public figures - osôb verejného záujmu, ktorí participujú na podnikateľských aktivitách financovaných z verejných zdrojov. Z tohto dôvodu hranice prípustnej kritiky sú širšie. Žalovaný poukázal na to, že v žalovanom článku poskytol svoj pohľad na v tom čase prebiehajúcu diskusiu o odstúpení V. H. a kauzách spojených s jeho osobou a stranou SMER-SD. Z kontextu celého článku je zrejme, že ide o komentár, výroky autora majú povahu subjektívnych hodnotiacich úsudkov, autor vychádzal z verejne dostupných a mediálne mnohonásobne pertraktovaných skutočností, ktoré boli uverejnené v spise Gorila, a teda záujem médií a verejnosti o túto kauzu je legitímny, keď média zohrávajú významnú úlohu pri kontrole moci, správy verejných vecí, v oblasti odhaľovania korupcie a boja proti korupcii.

12. Na preukázanie svojich tvrdení predložil žalovaný v priebehu konania spis Gorila, články venujúce sa spisu Gorila.

13. Podľa ust. § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

14. Podľa ust. § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

15. Ustanovením § 185 CSP bol zavedený princíp formálnej pravdy, ktorou sa rozumie to, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Proces dokazovania je teda v novej právnej úprave vybudovaný výlučne na princípe prejednávacom, princípe kontradiktórnosti konania, ako aj koncentračnej zásade. Súd má obmedzenú dôkaznú iniciatívu a táto sa v novej právnej úprave presúva na procesné strany. Na základe uvedeného preto hodnotenie dôkazov zo strany súdu má oporu vo vykonanom dokazovaní a musí byť v súlade so zásadami formálnej logiky. Preto súd pri posudzovaní skutkových tvrdení strán postupuje v súlade s ustanoveniami o prostriedkoch procesnej obrany a útoku s poukazom na § 181 ods. 4 CSP a v tejto súvislosti sa dôsledne uplatňuje princíp zodpovednosti strany sporu za vlastnú procesnú aktivitu alebo pasivitu a za riadne plnenie si svojich povinností v súvislosti s vedením súdneho konania, ako je zrejme z ust. § 150 ods. 1 CSP podľa ktorého platí, že strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu a rovnako s poukazom na ust. § 151 a § 153 CSP. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľmi procesnej aktivity sporové strany.

16. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 05.12.2018, na ktoré riadne predvolal strany sporu a na ktorom veci meritorne prejednal. Súd vykonal dokazovanie prednesmi právnych zástupcov strán, výsluchom konateľa žalovaného a zároveň autora sporeného článku, oboznámil sa s predloženými listinami a obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav, rozhodný pre posúdenie veci:

17. Za nespornú medzi stranami považoval súd skutočnosť, žalovaný je vydavateľ Denníka N, ktorý zverejnil článok s názvom „H. nemá dôvod na odchod“ na internetovej stránke Denníka N dňa 21.06.2016 a v tlačenej verzii Denníka N v rubrike Komentáre dňa 22.06.2016.

18. Nesporné medzi stranami sporu bolo doručenie žiadosti žalobcov o uverejnenie odpovede žalovanému dňa 12.07.2016, ktorej žiadosti žalovaný nevyhovel listom zo dňa 15.07.2016, doručeným žalobcom dňa 21.07.2016.

19. Sporné medzi stranami bolo posúdenie namietaného výroku: „A P. sa po jej zverejnení stal dvakrát premiérom, druhýkrát dokonca s podporou „pravícových“ strán. Nezabránila mu v tom ani Gorila, kde síce neberie obálky od šéfa Penty E. priamo on, ale robí to jeho osobný pobočník. A nič.“ ako nepravdivého skutkového tvrdenia, ako uvádzali žalobcovia alebo ako hodnotiaceho úsudku ako uvádzal žalovaný.

20. V rámci prednesu právny zástupca žalobcov na pojednávaní dňa 05.12.2018 zopakoval svoju argumentáciu a navyše poukázal na to, že ide o skutkové tvrdenie, čo je nepochybné z toho, že tieto sú tak identifikované jednak formou a zároveň obsahom, čo žalovaný výrok spĺňa, spis Gorila je zdroj, ktorý nie je overený a jeho pravdivosť nebola potvrdená žiadnym relevantným orgánom, a teda namietané skutkové tvrdenie je tak klamlivé a zavádzajúce. Žalovaný publikuje obdobné články o žalobcoch opakovane bez uvedenia hodnoverného zdroja, s cieľom negatívne vykresľovať skupinu Penta, čo je potrebné považovať za zásah do dobrej povesti. Tvrdenia žalovaného o Gorile nie je možné posudzovať izolovane, práve ich spoločným posudzovaním je preukázaná intenzita zásahu. Uviedol ďalej, že žalobcovia sa nebránia vyššej miere kritiky, aj keď majú za to, že nespĺňajú podmienky posudzovania ako osoby verejného záujmu. Iné je ale šírenie nepravd a iné objektívne informovanie verejnosti. Je neprípustné v prípade opakovaného šírenia lží argumentovať záujmom verejnosti, práve naopak ide o zneužívanie zdroja a prekrúcanie faktov. Nemal by byť zamieňaný spis Gorila a jeho následky, pretože len v prípade následkov je objektívne preukázaná aj ich existencia, čo ale nepreukazuje a neznamená existenciu obsahu spisu Gorila, ktorá je v rovine domnienok. Objektívne preukázaná je len skutočnosť, že p. P. sa stal dvakrát premiérom, skutočnosť o korupčnom konaní p. E. preukázaná nebola. Cieľom žalobcov podaním žaloby je aj to, aby sa opakovane neuvádzali nepravdivé informácie o žalobcoch.

21. V rámci prednesu právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 05.12.2018 uviedol, že nárokom žalobcov chýba hmotnoprávny základ, žalovaný výrok nie je spôsobilý zasiahnuť do dobrej povesti žalobcov, čo žalobcovia v žalobe a ani neskôr nepreukázali v plnom rozsahu a súhlasí s tým, že žalovaný výrok nemožno hodnotiť izolovane, jeho obsahom bola nielen kauza Gorila, ale aj spôsob výkonu funkcie verejnými funkcionármi a to predsedom vlády V. P. a ministrom vnútra V. H., ktorí v súčasnosti tie ústavné funkcie, ktoré vtedy zastávali, už nevykonávajú. Poukázal na to, že kauzu Gorila nevymysleli médiá, táto vyplávala na povrch zo zdroja, ktorý síce nie je známy, ale celý spis je dodnes verejne prístupný a publikovaný na internete, jej vyšetovanie síce dodnes nie je ukončené, ale ku dňu pojednávania vyšlo najavo, že k textovej časti spisu existuje aj audiozáznam. Autenticita spisu Gorila nie je overená, ale toto netvrdil ani autor článku, avšak z hľadiska nutnosti informovať verejnosť o tejto kauze je potrebné dať médiám priestor, aby o všetkých skutočnostiach, ktoré sú obsiahnuté v spise Gorila mohli vynášať hodnotiace úsudky, akými je aj žalovaný výrok, táto téma je predmetom legitímneho verejného diskurzu. Nad rámec vyjadrení k nároku uplatnenému podľa tlačového zákona doplnil, že žiadosť žalobcov o uverejnenie odpovede nespĺňa požiadavky tlačového zákona, keď v žiadosti žalobcovia nijak nekonkretizovali, v čom sa dotýka ich dobrej povesti, čo je dôvodom na zamietnutie žaloby.

22. Z výsluchu konateľa žalobcu, X. P., ktorý bol zároveň autorom článku „H. nemá dôvod na odchod“ na pojednávaní dňa 05.12.2018 súd zistil, že žalobu považuje za šikanóznou z dôvodu, že k obsahu spisu Gorila bolo publikovaných stovky článkov, a žiadne iné subjekty nie sú vystavené žalobám v takom rozsahu ako žalovaný. Uviedol, že predmetom textu článku nie je kauza Gorila, tejto sa text dotýka len okrajovo a uvádza sa len ako spis, ktorý je verejne dostupný, je zrejme jeho objektívna povaha a má aj objektívne dôsledky, keď sú tu politické konsekvencie a následky, ktoré sú jednoznačné. Spis mal svoje následky už pred preverovaním jeho pravdivosti, a to od momentu jeho zverejnenia, ktoré následky nastali okamžite a boli rozsiahle. Všetky kroky vykonané na preverenie pravdivosti spisu Gorila viedli postupne práve k potvrdeniu jeho pravdivosti, v čase písania bolo s najväčšou pravdepodobnosťou zrejme, že popísané informácie sú pravdivé a dnes sme k takémuto konštatovaniu ešte bližšie. Objektívne informovanie médiami zahŕňa v sebe prvok primeranosti a kontextu, to znamená,

že nie je účelné v danom prípade uvádzať podrobne všetky detaily, keď žalovaný text so spisom Gorila súvisel len okrajovo. Poukázal ďalej na to, že žalovaný by uvítal a predpokladá, že rovnako by to uvítali aj žalobcovia, aby pravdivosť spisu bola preverená, preto navrhli vykonanie dôkazov vyžiadanim audio záznamu a výsluchom p. E..

23. Pri právnom posúdení veci súd aplikoval nasledovné zákonné ustanovenia právnych predpisov:

24. Podľa ust. § 8 ods. 1 zákona č. 167/2008 Z. z., o periodickej tlači a agentúrnom spravodajstve a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlačový zákon) ďalej len ako „tlačový zákon“), ak periodická tlač alebo agentúrne spravodajstvo obsahuje nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce skutkové tvrdenie, ktoré sa týka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, na základe ktorého možno osobu presne určiť, má táto osoba právo žiadať uverejnenie odpovede. Vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní odpoveď uverejniť bezodplatne; uverejnením odpovede zaniká vo vzťahu k tomu istému skutkovému tvrdeniu právo na opravu.

25. Podľa ust. § 8 ods. 3 tlačového zákona, žiadosť o uverejnenie odpovede sa musí doručiť vydavateľovi periodickej tlače alebo tlačovej agentúre do 30 dní odo dňa vydania periodickej tlače alebo zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahuje skutkové tvrdenie podľa odseku 1, inak právo na odpoveď zaniká.

26. Podľa ust. § 8 ods. 4 tlačového zákona, žiadosť o uverejnenie odpovede musí mať písomnú formu a musí byť žiadateľom podpísaná. Žiadosť o uverejnenie odpovede musí obsahovať názov a deň vydania periodickej tlače alebo deň zverejnenia agentúrneho spravodajstva, ktoré obsahovalo skutkové tvrdenie podľa odseku 1, popis tohto skutkového tvrdenia s uvedením, v čom je skutkové tvrdenie nepravdivé, neúplné alebo pravdu skresľujúce a v čom sa týka cti, dôstojnosti alebo súkromia fyzickej osoby, alebo názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, a kde sa toto skutkové tvrdenie v periodickej tlači alebo v agentúrnom spravodajstve nachádzalo. Súčasťou žiadosti o uverejnenie odpovede musí byť písomné znenie odpovede. Odpoveď sa obmedzí len na skutkové tvrdenie, ktorým sa skutkové tvrdenie podľa odseku 1 poprie, doplní, spresní alebo vysvetlí. Odpoveď musí byť rozsahom primeraná textu, ktorého obsahom je skutkové tvrdenie podľa odseku 1 a z neho vyplývajúci hodnotiaci úsudok.

27. Podľa ust. § 8 ods. 5 tlačového zákona, vydavateľ periodickej tlače je povinný odpoveď uverejniť do troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede alebo v najbližšom vydaní periodickej tlače pripravovanom po doručení žiadosti o uverejnenie odpovede. Tlačová agentúra je povinná odpoveď uverejniť do troch dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede.

28. Podľa ust. § 8 ods. 6 tlačového zákona, vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra sú povinní odpoveď uverejniť tak, ako bola napísaná žiadateľom o uverejnenie odpovede, v rovnakej periodickej tlači alebo agentúrnom spravodajstve, na rovnocennom mieste a rovnakým písmom, akým bolo uverejnené skutkové tvrdenie a s označením „odpoveď“, ku ktorému bude pripojené meno a priezvisko alebo názov žiadateľa o uverejnenie odpovede; označenie „odpoveď“ s menom a priezviskom alebo názvom žiadateľa o uverejnenie odpovede musí byť uverejnené rovnakým písmom, akým bol uverejnený nadpis textu obsahujúceho skutkové tvrdenie. K uverejnenej odpovedi nemožno uverejniť žiadny súvisiaci text obsahujúci hodnotiaci úsudok, a to ani na inom mieste vydania periodickej tlače alebo agentúrneho spravodajstva.

29. Podľa ust. § 8 ods. 7 tlačového zákona, vydavateľ periodickej tlače a tlačová agentúra nie sú povinní uverejniť odpoveď, ak

- a) žiadosť o uverejnenie odpovede nemá náležitosti podľa odseku 4,
- b) odpoveď smeruje proti skutkovému tvrdeniu obsiahnutému vo vyjadrení žiadateľa o uverejnenie odpovede, ak sa jeho spracovaním pre uverejnenie nezmenil ani neskreslil jeho pôvodný obsah,
- c) uverejnili odpoveď na žiadosť niektorej z osôb uvedených v § 10 ods. 4 a dodržali pritom podmienky ustanovené týmto zákonom na uverejnenie odpovede,
- d) by bol uverejnením odpovede spáchaný trestný čin, priestupok, iný správny delikt alebo by jej uverejnenie bolo v rozpore s dobrými mravmi,
- e) by uverejnenie odpovede bolo v rozpore s právami a právom chránenými záujmami tretej osoby.

30. Podľa ust. § 10 ods. 2 tlačového zákona, ak vydavateľ periodickej tlače alebo tlačová agentúra neuverejnia opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie vôbec alebo ak nedodržia niektorú z podmienok na ich uverejnenie, rozhodne o povinnosti uverejniť opravu, odpoveď alebo dodatočné oznámenie na návrh osoby, ktorá o ich uverejnenie vydavateľa periodickej tlače alebo tlačovú agentúru požiadala, súd.

31. Podľa ust. § 10 ods. 3 tlačového zákona, návrh podľa odseku 2 sa musí podať na súd do 30 dní po uplynutí lehoty na uverejnenie opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia, inak právo domáhať sa na súde uverejnenia opravy, odpovede alebo dodatočného oznámenia zaniká.

32. Podľa ust. § 19b ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ako „Občiansky zákonník“), právnické osoby majú svoj názov, ktorý musí byť určený pri ich zriadení.

33. Podľa ust. § 19b ods. 2 Občianskeho zákonníka, pri neoprávnenom použití názvu právnickej osoby sa možno domáhať na súde, aby sa neoprávnený užívateľ zdržal jeho užívania a odstránil závadný stav; možno sa tiež domáhať primeraného zadosťučinenia, ktoré sa môže požadovať aj v peniazoch.

34. Podľa ust. § 19b ods. 3 Občianskeho zákonníka, ustanovenia odsek 2 platí primerane aj pre neoprávnený zásah do dobrej povesti právnickej osoby.

35. Podľa ust. čl. 10 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len ako „Dohovor“), každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov a bez ohľadu na hranice. Tento článok nebráni štátom, aby vyžadovali udeľovanie povolení rozhlasovým, televíznym alebo filmovým spoločnostiam.

36. Podľa ust. čl. 10 ods. 2 Dohovoru, výkon týchto slobôd, pretože zahŕňa povinnosti aj zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam, obmedzeniam alebo sankciám, ktoré stanovuje zákon, a ktoré sú nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, územnej celistvosti alebo verejnej bezpečnosti, na predchádzanie nepokojom alebo zločinnosti, ochranu zdravia alebo morálky, ochranu povesti alebo práv iných, zabránenia úniku dôverných informácií alebo zachovania autority a nestrannosti súdnej moci.

37. Podľa ust. čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len ako „Ústava SR“), každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

38. Podľa ust. čl. 10 ods. 1 ústavného zákona č. 23/1991 Zb. ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd (ďalej len ako „Listina“), každý má právo na zachovanie svojej ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

39. Podľa ust. čl. 17 ods. 1 Listiny, sloboda prejavu a právo na informácie sú zaručené.

40. Podľa ust. čl. 17 ods. 2 Listiny, každý má právo vyjadrovať svoje názory slovom, písmom, tlačou, obrazom alebo iným spôsobom, ako aj slobodne vyhľadávať, prijímať a rozširovať idey a informácie bez ohľadu na hranice štátu.

41. Podľa ust. čl. 17 ods. 3 Listiny, cenzúra je neprípustná.

42. Podľa ust. čl. 17 ods. 4 Listiny, slobodu prejavu a právo vyhľadávať a šíriť informácie možno obmedziť zákonom, ak ide o opatrenia, ktoré sú v demokratickej spoločnosti nevyhnutné na ochranu práv a slobôd iných, bezpečnosť štátu, verejnú bezpečnosť, ochranu verejného zdravia a mravnosti.

43. Právo na odpoveď zakotvené v slovenskom právnom poriadku má znamenať určitú rovnosť zbraní a cieľom práva na odpoveď je zaistiť každému jednotlivcovi možnosť obhájiť sa voči určitým vyhláseniam, ktoré sú šírené masovokomunikačnými prostriedkami a ktoré by mohli mať škodlivý dopad na súkromný život, česť a dôstojnosť. Oprávnená osoba má právo žiadať o uverejnenie odpovede, musí ísť o skutkové tvrdenie, ktoré sa dotýka (o.i.) dobrej povesti právnickej osoby. Pre výkon práva na odpoveď musia mať

dotknuté osoby primeraný priestor, ktorý odpovedá napadnutému oznámeniu. Z práva na odpoveď sú vylúčené hodnotiace prejavy.

44. Predpokladom oprávnenia domáhať sa uverejnenia odpovede podľa tlačového zákona je, že v periodickej tlači bolo uverejnené oznámenie obsahujúce skutkové tvrdenie, ktoré sa týka cti, dôstojnosti alebo súkromia určitej fyzickej osoby alebo mena, alebo dobrej povesti určitej právnickej osoby, požadovaná odpoveď sa obmedzuje iba na skutkové tvrdenia, ktorými sa uverejnené tvrdenie uvádza na pravú mieru alebo neúplné či inak pravdu skresľujúce tvrdenie dopĺňa alebo spresňuje, odpoveď musí byť primeraná rozsahu napadnutého oznámenia, z odpovede musí byť zrejmé, kto ju robí.

45. Z vykonaného dokazovania bolo nesporné, že žalovaný ako vydavateľ periodickej tlače Denníka N zverejnil článok s názvom „H. nemá dôvod na odchod“ na internetovej stránke Denníka N dňa 21.06.2016 a v tlačenej verzii Denníka N v rubrike Komentáre dňa 22.06.2016.

46. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobcovia v zákonnej lehote 30 dní odo dňa vydania denníka dňa 22.06.2016 doručili žalovanému ako vydavateľovi uvedeného denníka žiadosť o uverejnenie odpovede dňa 12.07.2016 v zmysle ust. § 8 ods. 3 tlačového zákona. Žalovaný ako vydavateľ periodickej tlače odpoveď neuverejnil v lehote do 3 dní odo dňa doručenia žiadosti o uverejnenie odpovede, táto lehota uplynula dňom 15.07.2016 v zmysle ust. § 8 ods. 5 tlačového zákona. Žalobcovia podali žalobu na súd dňa 15.08.2016, teda v lehote do 30 dní po uplynutí lehoty na uverejnenie odpovede v zmysle ust. § 10 ods. 3 tlačového zákona. V konaní teda bolo preukázané dodržanie procesného postupu, upraveného tlačovým zákonom, ktorý je predpokladom pre domáhanie sa práva na uverejnenie odpovede na súde.

47. Aktívne legitimovaná osoba, ktorá môže žiadať uverejnenie odpovede nepravdivého skutkového tvrdenia v zmysle ustanovenia § 8 tlačového zákona je osoba (aj právnická), ktorú možno na základe skutkového tvrdenia presne určiť. Skutkové tvrdenie sa musí týkať konkrétnej právnickej osoby, táto nemusí byť označená celým názvom, stačí, ak je označená určitým charakteristickým znakom alebo viacerými identifikačnými znakmi, na základe ktorých je možné presne zistiť, koho dobrej povesti, cti a dôstojnosti sa skutkové tvrdenie týka.

48. Podaná žiadosť o uverejnenie odpovede v zmysle tlačového zákona mala písomnú formu, bola podpísaná, obsahovala názov a deň vydania periodickej tlače, popis skutkového tvrdenia s uvedením v čom je nepravdivé, neúplné a pravdu skresľujúce a kde sa toto skutkové tvrdenie v periodickej tlači nachádzalo. Súčasťou žiadosti bolo aj písomné znenie odpovede. Súd po posúdení žiadosti o uverejnenie odpovede uvádza, že žalobcovia v nej neuviedli, v čom namietané skutkové tvrdenie zasiahlo do názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby. V tomto smere sa žalobcovia v žiadosti o uverejnenie odpovede obmedzili iba na konštatovanie, že uverejnený článok zasiahol do dobrej povesti klientov, nakoľko vykresľuje investičnú skupinu Penta, ktorej sú žalobcovia predstaviteľmi, ako investičnú skupinu, ktorá sa dopúšťa podplácania premiéra SR. V podanej žalobe na súd žalobcovia uviedli, že uvedeným výrokom, ale predovšetkým kontextom, ktorý z článku vyplynul, boli žalobcovia zasiahnutí na svojej dobrej povesti a výroky vytvárajú negatívny obraz o investičnej skupine Penta pred jej obchodnými partnermi, verejnosťou a klientmi.

49. Súd však ďalej uvádza, že v predmetnom článku je uvedený názov právnickej osoby Penta, pričom v podanej žalobe na súd na strane žalobcu v 1. rade Penta Investment Group Limited, 3rd floor, Osprey House, 5-7 Old Street, St. Helier, JE2 3RG, Normandské ostrovy, registrovaná Komisiou pre finančné služby v Jersey, Obchodný register, registračné číslo: 112251, na strane žalobcu v 2. rade Penta Investment Limited, Agias Fylaxeos & Polygnostou 212, C&I Center, 2nd floor, 3082, Limassol, Cyprus, registrovaná Ministerstvom obchodu, priemyslu a cestovného ruchu, zapísaná v Registri spoločností Cyperskej republiky, registračné číslo: HE 158996 a na strane žalobcu v 3. rade Penta Investmensts Limited, Limited, 3rd floor, Osprey House, 5-7 Old Street, JE2 3RG, St. Helier, JE2 3RG, Normandské ostrovy, registrovaná Komisiou pre finančné služby v Jersey, Obchodný register, registračné číslo: 109645. Žalobcovia nie sú v predmetnom článku identifikovaní celým názvom právnickej osoby, text odpovede neobsahuje popis skutkového tvrdenia s uvedením, v čom sa skutkové tvrdenie týka názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, teda žalobcov v 1. až 3. rade.

50. Žiadosť o uverejnenie odpovede musí obsahovať, v čom sa skutkové tvrdenie dotýka názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby, žalobcovia nekonkretizovali v čom sa zverejnený článok dotkol dobrej povesti právnickej osoby po jeho zverejnení. Právo na odpoveď je založené na prísne formalizovanom postupe, ktorý predpokladá súčasné splnenie zákonom taxatívne uvedených náležitostí, po splnení ktorých vznikne žiadateľovi právo na uverejnenie ním požadovanej odpovede. Vychádzajúc z uvedených skutočností žalobcovia v 1. až 3. rade nepreukázali, v čom sa namietané skutkové tvrdenie v predmetnom článku dotýka názvu alebo dobrej povesti právnickej osoby - žalobcov v 1. rade, v 2. rade a v 3. rade v zmysle ust. § 8 ods. 4 tlačového zákona.

51. Podľa názoru súdu žalobcovia nie sú aktívne legitimovaní na podanie žaloby o uverejnenie opravy, keď žalobcami sú tri právnické osoby tak ako je uvedené vyššie, pričom aktívnu legitímáciu odvodzovali od toho, že sú subjekty predstavujúce skupinu Penta, alebo členovia skupiny Penta. Všetci žalobcovia sú spoločnosti so sídlom mimo územia SR, pričom aj na území SR podnikajú ďalšie spoločnosti s názvom „Penta“ v obchodnom mene, čo namietal aj žalovaný v konaní, a s ktorým názorom sa súd stotožnil. Súd je teda toho názoru, že na základe informácií uverejnených v predmetnom článku, nemožno dospieť k jednoznačnému záveru, že tvrdenia sa týkali dobrej povesti žalobcov, na základe ktorého ich bolo možné presne určiť.

52. Súd sa stotožnil aj s argumentáciou žalovaného, uvedenou v písomných vyjadreniach, že ustanovenia tlačového zákona sa vzťahujú len na periodickú tlač a agentúrne spravodajstvo a tlačový zákon nepredpokladá použitie jeho ustanovení na internetové médiá, a to ani analogicky. Žalobcovia sa však v konaní domáhali uloženia povinnosti uverejniť odpoveď len vo vzťahu k článku zverejnenému dňa 22.06.2016 v tlačenej verzii Denníka N v rubrike Komentáre, teda táto námietka nebola v prejednávanej veci a tejto časti nároku relevantná.

53. Ak by súd aj pripustil, že aktívna legitímácia nie je dôvodom na zamietnutie žaloby, pristúpil by ku skúmaniu, či tvrdenia uvedené v článku sú skutkové tvrdenia alebo hodnotiace úsudky, avšak aj táto úvaha by viedla k zamietnutiu žaloby v celom rozsahu, a to z nasledovných dôvodov.

54. V súlade s ustálenou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva je totiž potrebné rozlišovať medzi faktami (skutkovými tvrdeniami) a hodnotiacimi úsudkami; kým pravdivosť faktov je možné preukázať, hodnotiace úsudky dôkaz pravdy nepripúšťajú a požiadavka na preukázanie ich pravdivosti predstavuje zásah do slobody názoru, ktorá tvorí súčasť práva chráneného článkom 10 Dohovoru. Skutkovým tvrdením je vo všeobecnosti vyjadrenie o skutkovej podstate alebo o postupe, ktoré sa vyznačuje objektívnym vzťahom medzi prejavom a realitou a ktorého pravdivosť, úplnosť a presnosť možno preveriť dokazovaním. Hodnotiaci úsudok vyjadruje subjektívny postoj, názor jeho autora na určitý fakt, na ktorý jeho autor vyjadruje svoj názor, postoj tak, že tento fakt hodnotí z hľadiska správnosti a prijateľnosti a to na základe autorovi vlastných kritérií. Pravdivosť hodnotiaceho úsudku nie je možné dokazovať práve preto, že vychádza zo subjektívneho hodnotenia určitého faktu jeho autorom. V prípade hodnotiaceho úsudku ale je možné skúmať, či tento hodnotiaci úsudok vychádza z pravdivého základu. Hodnotiace úsudky vyjadrujú subjektívny postoj hodnotiteľa, môžu mať „viac tvárí“, inak povedané, hodnotiteľ môže svoj hodnotiaci úsudok vyjadriť viacerými spôsobmi.

55. Súd má za to, že v prípade výroku, ktorý je predmetom žaloby (uverejnený na spravodajskom portáli Denníka N s názvom "H. nemá dôvod na odchod" dňa 21.06.2016 a v tlačenej podobe denníka žalovaného na strane 9 v sekcii Komentáre, dňa 22.06.2016) a ktorých autorom je novinár, ide o jeho hodnotiaci úsudok, nakoľko je názorový (t.j. nie spravodajský), uverejnený na komentárovej strane denníka.

56. Podľa ustálenej judikatúry stačí, aby boli pravdivé podstatné časti tvrdení, aby celkové vyznenie určitej informácie zodpovedalo pravde. V danom prípade, s prihliadnutím na text celého komentára a okolnosti, za ktorých bol uverejnený (diskusia o odstúpení vtedajšieho ministra vnútra V. H., kauzy spojené s jeho osobou a so stranou, ktorej bol nominantom vo vláde a členom), nemožno vyvodiť záver, že došlo k neoprávnenému zásahu do práva žalobcov na ochranu dobrej povesti. Nie je možné posudzovať jednotlivé výroky vytrhnuté z kontextu celého komentára, nakoľko len prečítaním celého článku je možné zistiť, čo bolo jeho cieľom - predmetom komentára nebol spis Gorila a jeho obsah, ani aktivity skupiny Penta, ale porovnanie aktuálnej kauzy s inými kauzami a jej zasadenie do historického kontextu.

57. Tvrdenie vyjadrené v článku namietané žalobcami vychádza z informácií, ktoré neuverejnil prvýkrát žalovaný, vychádzal z verejne dostupných a mediálne opakovane diskutovaných skutočností. Je nepochybné, že bez hodnotenia pravdivosti alebo nepravdivosti spisu Gorila žalovaným, informácia tak, ako bolo uvedená v komentári a ktorej uvedenie namietajú žalobcovia, v zásade v skratke zodpovedá textu zo spisu Gorila (zápis v spise Gorila zo dňa 26.05.2006), ktorého znenie bolo nepochybne zverejnené a vyskytlo sa v rôznych médiách, dokonca spis Gorila vyšiel knižne. Autor nijak neuzatvára, že ide o preukázané alebo pravdivé tvrdenie, iba uvádza, že vláda pod vedením V. P. (opakovane) zotrvala aj po zverejnení spisu Gorila, ktorého súčasťou bol tvrdenie vyjadrené v článku, dokonca v spise sa vyskytuje opakovane, širšie a adresnejšie ako v žalovanom článku.

58. Súd teda považuje žalobcami namietaný výrok za hodnotiaci úsudok, ktorý vychádza z pravdivého základu a ktorý bol zverejnený v tlačenej forme v denníku s celoslovenskou pôsobnosťou a zároveň v elektronickej forme na webovej stránke Denníka N. Články sú umiestnené v rámci komentárov na komentárovej strane denníka zreteľne odlišenej od spravodajskej časti denníka, ako hodnotenia aktuálnej udalosti z názorového uhla autora, keď aktuálnou udalosťou bola diskusia o odstúpení vtedajšieho ministra vnútra V. H., kauzy spojené s jeho osobou a so stranou SMER-SD.

59. Vo svetle tohto tvrdenia potom hodnotiaci úsudok autora v namietanom článku sa javí ako nevybočujúci z verejne dostupných informácií (samotná skutočnosť zverejnenia spisu Gorila a jej obsah, trvanie a znovuzvolenie vlády V. P.), aby z nich mohol vyvodiť také hodnotiace úsudky, ktoré použil. Autor nehodnotí ani netvrdí, že p. E. alebo Penta financovali volebnú kampaň akýmkoľvek spôsobom, len uvádza, že existenciu a trvanie vlády pod vedením V. P. zverejnenie spisu Gorila a ani iné v článku uvedené kauzy neovplyvnili.

60. Súd má za to, že pokiaľ sa žalobcovia cítia aktívne legitimovanými v tomto spore čo do ich stotožnenia s názvom „Penta“ a tvrdia, že sa cítia dotknutí uvedenými výrokmi a dokonca sami pripúšťajú, že sa nebránia vyššej miere kritiky, tak je nepochybné, že skupina „Penta“ ako aktívny podnikateľ zainteresovaný vo veľkých (majetkovo prepojených) spoločnostiach, účastný transakcií zahŕňajúcich verejné prostriedky a zdroje, podnikajúci v regulovaných odvetviach, aktívny v projektoch, ktoré sú vo veľkom rozsahu zaujímavé a vnímané širokou verejnosťou (rozsiahle podnikateľské, realitné a investičné projekty), súd má za to, že potom aj u žalobcov je hranica prípustnej kritiky značne širšia oproti ostatným právnickým osobám, nakoľko ich je potrebné považovať za osobu verejného záujmu. Súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 10Co/144/2017, podľa ktorého zvýšený záujem médií o takéto podnikateľské aktivity, ktoré sú navyše realizované prostredníctvom tzv. offshore spoločností, resp. spoločností sídliačich v obchodných rajoch, je preto v plnej miere legítimny.

61. Autorom komentárov je novinár, teda osoba požívajúca v zmysle európskej judikatúry privilegované postavenie, t.j. zvýšenú ochranu v rámci slobody prejavu. Novinári majú takéto postavenie z dôvodu, že plnia zásadnú úlohu pri informovaní verejnosti o veciach verejného záujmu a vytvárajú tak podmienky pre kontrolu verejnej moci zo strany verejnosti, ktorá je predpokladom fungovania demokratickej spoločnosti (rozsudok ESĽP z 17.12.2004 vo veci Pedersen a Baadsgaard proti Dánsku č. 49017/99).

62. Predmetom kritiky článku žalovaného je úvaha autora o prípustnosti pôsobenia osôb verejne činných vo funkciách v svetle aktuálneho diania a podozrení. Legitimita a dôveryhodnosť vedenia štátu je potom legítimnou témou, ktorá je dlhodobo predmetom verejnej diskusie a ku ktorej sa možno vyjadrovať a zaujímať k nej stanoviská. V zmysle európskej judikatúry právo na slobodný prejav je konštruktívnym znakom demokratickej pluralitnej spoločnosti, v ktorej je každému dovolené vyjadrovať sa k veciam verejným a vynášať o nich hodnotiace úsudky. V rámci hodnotiaceho úsudku (kritiky) vo vzťahu k téme článku komentár neobsahoval spravodajské informácie, išlo o rekapituláciu skutočností publikovaných v období pred vydaním komentára vo svetle aktuálnej udalosti.

63. Otázkou, či skutkové tvrdenia, prípadne nepravdivé skutkové tvrdenia, sa dotýkajú neoprávneného zásahu do dobrej povesti právnickej osoby, musí súd skúmať z objektívneho hľadiska, nie iba zo subjektívnych pocitov a vnímaní dotknutej osoby. Musí vychádzať z toho, či uverejnené tvrdenie je za daných konkrétnych okolností objektívne spôsobilé dotknúť sa chránených práv právnickej osoby. Občiansky zákonník poskytuje ochranu len proti takému konaniu, ktoré je objektívne spôsobilé spôsobiť

ujmu na osobnosti subjektu práva tým, že znižuje jeho dobrú povesť u iných ľudí a tým ohrozuje vážnosť postavenia a uplatnenia v spoločnosti.

64. Súd skúmal predmetný článok - jeho obsah a celkové vyznenie vzhľadom spôsobilosť hodnotiaceho úsudku v ňom uvedenom, zasiahnuť do práva na ochranu dobrého mena a povesti žalobcov, ktoré uviedli v žalobe a dospel k záveru, že namietané výroky neboli spôsobilé zasiahnuť do dobrého mena žalobcov.

65. Komentár rozoberal vo všeobecnosti existenciu a trvanie vlády SR a nekonštatoval nijak pravdivosť alebo nepravdivosť tvrdení financovania strany SMER-SD p. E., ako to vnímajú žalobcovia. Žalobcami namietané tvrdenie a hodnotiace úsudky boli žalovaným prezentované v rámci zákonom zaručenej slobody prejavu o záležitostiach verejného záujmu a ich uverejnením nedošlo k neoprávnenému zásahu, t.j. zásahu objektívne spôsobilému, privodiť žalobcom ujmu na ich dobrej povesti, keď nedošlo k uverejneniu takých nepravdivých tvrdení, či neprípustných hodnotiacich úsudkov týkajúcich sa ich osôb, ktoré by presiahli rámec oprávnenej kritiky spoločenského diania, keď aj forma ich verejnej prezentácie bola primeraná, nedošlo zo strany žalovaného k excesu z výkonu ním realizovaného práva, ktorý by už nebolo možné tolerovať. V danom prípade tak prevážil žalovaným sledovaný legitímny záujem na informovaní verejnosti vo veciach verejného záujmu nad legitímnym záujmom žalobcov na zabezpečení ochrany jeho dobrej povesti.

66. Súd tak žalobu v časti uverejnenia odpovede zamietol z dôvodu, že žalobcovia nie sú aktívne legitimovaní v spore a aj z dôvodu, že hodnotiace úsudky nepodliehajú právu na odpoveď podľa tlačového zákona.

67. S ohľadom na postavenie žalobcov ako osôb verejného záujmu, je právom novinárov komentovať túto oblasť a preto v tomto prípade dal súd prednosť právu slobody prejavu a žalobu zamietol v celom rozsahu pre nepreukázanie neoprávneného zásahu objektívne spôsobilého privodiť ujmu spočívajúcu v porušení alebo ohrození práv na ochranu dobrej povesti žalobcov. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a v zmysle citovaných zákonných ustanovení súd dospel v záveru, že v danej veci neboli splnené všetky zákonné predpoklady na uverejnenie ospravedlnenia zo strany žalovaného, a preto ani od toho sa odvíjajúceho nároku na nemajetkovú ujmu vo výške spolu 5.001,- eur podľa ust. § 19b Občianskeho zákonníka, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

68. Žalovaný navrhol v konaní vypočuť svedka, p. Z. E. a vyžiadať audionahrávku v prebiehajúcom trestnom konaní za účelom preukázania hodnovernosti a pravdivosti spisu Gorila. Súd tieto návrhy na vykonanie dokazovania v súlade s ust. § 185 ods. 1 CSP zamietol z dôvodu nadbytočnosti a nehospodárnosti, nakoľko zodpovedanie tejto otázky bezprostredne nesúviselo s prejednávanou vecou, teda ani obsahom sporného článku.

69. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať absolútne vyčerpávajúcu odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia (ako to vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 158/2010 zo dňa 30. 11. 2011). Súd v tomto konaní vykonané dôkazy, ktoré považoval za potrebné, v tomto písomnom vyhotovení rozsudku aj vyhodnotil.

70. Podľa ust. § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

71. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

72. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

73. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

74. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a trovy konania priznal žalovanému ako úspešnej strane sporu, keďže žalobu v celom rozsahu zamietol. O výške náhrady trov konania bude súd rozhodovať po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Bratislava III.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP - ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe /§ 125 ods. 1 CSP/.

Odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na odvolanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie odvolania nevyzýva /§ 125 ods. 2 CSP/.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu, a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil /§ 125 ods. 3 CSP/.

Oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie.